

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljenio:	12.6.2018. 8:25:40
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/18-01/36	-04
Urudžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-18-6	0

Poslovni broj: 10 UsI-1609/17-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po službenoj osobi osobe uz sudjelovanje zainteresirane radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 4. lipnja 2018.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/17-01/1205, URBROJ: 376-05-17-6 od 27. studenoga 2017.

Obrazloženje

Odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/17-01/1205, URBROJ: 376-05-17-6 od 27. studenoga 2017., odbijen je zahtjev za rješavanje spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga

u cijelosti kao neosnovan, a povodom zahtjeva tužitelja za rješavanje spora glede preuranjene deaktivacije tarife u kolovozu 2017.

Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi kako smatra da operater pa tako i HAKOM pogrešno tumače odredbe općih uvjeta poslovanja za pretplatnike operatera , kao i uvjete korištenja promocije , kao i uvjete korištenja tarife plus, da je nakon pravovremenih žalbi operateru , za prijevremeno deaktiviranje za srpanj i kolovoz 2017., koje žalbe je operater riješio negativno zbog čega se obratio tuženik sa žalbom i navodi kako se i i tuženik pozivaju na opće uvjete poslovanja , odnosno članak 8. Uvjeta korištenja tarife i točku 9. Nadalje navodi kako operater u svom cjeniku ima napomenu da je trajanje tarife 30 dana i da svojim izmjenama o pojedinim člancima krši prava potrošača na grub način i navodi kako je konstantno za sve navedene mjesecu oštetećivan prijevremenim deaktiviranjem (reaktiviranjem) u slučaju neimanja dovoljno novca na računu za ponovno automatsko aktiviranje , odnosno prijevremenim deaktiviranjem i ponovnim prijevremenim automatskim aktiviranjem iste tarife u slučaju kada

je imao dovoljno novaca na računu i neovisno o tome i stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako prigovara u cijelosti navodima iz tužbe. Navodi kako tužitelj u konkretnom slučaju osporava način primjene Uvjeta korištenja (dalje Uvjeti) operatora i to u dijelu u kojem se određuje da se tarifa deaktivira tridesetog dana trajanja paketa, pozivajući se na navode iz presude ovog Suda prema kojima trenutak deaktivacije tarife mora odgovarati satu i minuti prethodne aktivacije i navodi kako tužitelj zaboravlja napomenuti kao je predmet tog upravnog spora bilo rješenje tuženika u vrijeme kada je način deaktivacije tarife bio drugačije definiran u odnosu na postojeću, odnosno Uvjetima da je bilo propisano kako je trajanje tarife 30 dana i da je u tom smislu i Sud dao svoje mišljenje kada bi tarifa trebala biti deaktivirana, uzimajući u obzir ono što je određeno u tadašnjim uvjetima . Ističe kako je i nakon donošenja presude izmijenio svoje Uvjete o čemu je tužitelj obaviješten i ne spori da je s istima upoznat, slijedom čega da je mogao i dalje koristiti usluge ili odabrati usluge drugog operatora, čiji uvjeti korištenja usluga više odgovaraju njegovom korisničkom ponašanju i unatoč činjenici što je očito da tužitelju sporna tarifa ne odgovara, da isti ustraje u njenom korištenju i neovisno o tome što ju koristi da potražuje za nju naplaćeni iznos i da tužitelj niti ne spori da je tarifa deaktivirana tridesetog dana, kako je to navedeno u Uvjetima . Obzirom da tužitelj u tužbi ističe zahtjev za naknadu štete, napominje kako je nadležnost utrenika u postupku rješavanja spora između operatora i korisnika propisana člankom 51. stavak 1. Zakona o elektroničnim komunikacijama, na način da se korisnici tuženiku mogu obratiti isključivo vezano za prigovor na ispostavljeni račun, kakvoću usluge ili povredu odredaba pretplatničkog ugovora u svrhu otklanjanja nepravilnosti i da tuženik nije nadležan za odlučivanje o naknadi štete i stoga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

U ovom sporu provedena je rasprava na ročištu održanom 28. svibnja 2018. u prisutnosti tužitelja i službene osobe tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime je strankama, u smislu odredbe članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

Tužitelju i tuženiku je uručen odgovor na tužbu zainteresirane osobe u kojemu odgovoru se uglavnom ponavljaju navodi iz osporovanog rješenja i odgovora na tužbu tuženika.

Tužitelj je ustrajao kod svih navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva i napominje kako krši zakon, odnosno da svojim izmijenjenim Općim uvjetima poslovanja, krši zakon na način da isti nisu usklađeni s propisima Republike Hrvatske, odnosno da je u suprotnosti s člankom 300. Zakona o obveznim odnosima i člancima 41., 42 i 42.a. Zakona o elektroničkim komunikacijama i na taj način da je prekršio i zakon kao i svoj cjenik, kao i Opće uvjete poslovanja.

Službena osoba tuženika ostala je pri svim navodima iz obrazloženja osporovanog rješenja i odgovora na tužbu, te se pridružio i navodima zainteresirane osobe . iz odgovora na tužbu i navodi kako se ovdje ne radi o samovolji i da je isti ovlašten na mijenjanje Općih uvjeta poslovanja uz obvezu obavještavanja tužitelja o promjeni, što je sukladno članku 24. stavak 4. i 5. Zakona o potrošačima i navodi da je u konkretnom slučaju

izmijenjen samo rok isteka tarife, odnosno prema važećim uvjetima da taj rok ističe protekom tridesetog dana i napominje kako tužitelj nije oštečen.

Tužitelj je predao u spis SMS poruke s, na što je službena osoba tuženika iskazala da se ne može očitovati na predane SMS poruke, da iste nisu bile u spisu prilikom rješavanja ovog predmeta i da bi se o tome trebao očitovati.

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavano rješenje tuženika i prvostupansko rješenje te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 41. stavak 1. do 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, dalje: Zakon), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u dalnjem tekstu: pretplatnički ugovor). Pretplatnički ugovor i opći uvjeti poslovanja iz članka 42. ovoga Zakona moraju biti pisani jednostavnim jezikom, razumljivim prosječnom korisniku usluga, za razumijevanje kojeg nije potrebno posebno obrazovanje. Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima.

Odredbom članka 50. stavak 1. i 2. Zakona, propisano je da krajnji korisnik usluga ima pravo podnijeti operatoru javnih komunikacijskih usluga prigovor u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružene usluge te prigovor zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora. Prigovor iz stavka 1. ovoga članka krajnji korisnik usluga podnosi u pisanom obliku operatoru javnih komunikacijskih usluga, koji provodi postupak rješavanja prigovora. Prigovor mora sadržavati činjenice i dokaze na kojima se temelji.

Među strankama ovoga upravnog spora nije sporno da je na korisničkom broju tužitelja tarifa aktivirana 30. srpnja 2017. u 23:49 sati, te da je deaktivacija izvršena 29. kolovoza 2017. u 23:40 sati.

Zainteresirana osoba je 21. srpnja 2017. izmijenila Uvjete korištenja

(dalje Uvjeti), o čemu je tužitelj obaviješten porukom istog dana u 15:48 sati, pa tako se u točki 8. Uvjeta navodi da će se tridesetog (30.) dana trajanja Paketa isti deaktivirati te da će se automatski aktivirati novi Paketi za korisnike, o čemu će korisnik biti obaviješten

UPLAKA 1

SMS porukom. Neiskorištena količina usluga uključenih u Pakete tada se automatski poništava. Ako u trenutku aktivacije novih Paketa, odnosno produljenja korisnik na računu nema dovoljno sredstava na računu za iznos naknade, korisnik će biti deaktivirana i Korisnik će biti prebačen na tarifu. Ako je valjanost bona u trenutku aktivacije novih Paketa, odnosno produljenja manja od 30 dana, valjanost bona se produljuje u skladu s trajanjem Paketa.

Iz navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju u primjeni novi Uvjeti, te da je deaktivacija i ponovna aktivacija izvršena trideseti dan od prvotne aktivacije, odnosno tužitelju je tarifa deaktivirana 9 minuta prije isteka punih 24 sata tridesetog dana od aktivacije, što je u skladu s novim Uvjetima i time nije nastupila nikakva šteta za tužitelja, što zainteresirana osoba obrazlaže činjenicom da mu je u trenutku deaktivacije tarife preostalo toliko minuta razgovora ili SMS, koje zasigurno ne bi potrošio u tih 9 minuta.

Prilikom donošenja odluke, Sud nije uzeo u obzir materijalni dokaz koji je tužitelj dostavio na raspravi, budući da je činjenice koje su odlučne za rješavanje ovog spora Sud mogao utvrditi na temelju ostalih dokaza provedenih u prethodno provedenom upravnom postupku, slijedom čega je spomenuti dokaz tužitelja Sud ocijenio irelevantnim za rješavanje ove upravne stvari.

Stoga je pravilno odlučio tuženik kada je u odbio zahtjev tužitelja za rješavanje spora između korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga i kraj ovakvog stanja stvari Sud nalazi da prigovori tužitelja nisu od utjecaja na zakonitost i pravilnost odluke koja se pobija u ovom sporu, slijedom čega je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude.

U Rijeci 4. lipnja 2018.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom суду Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovolnjom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Dostaviti:

- tužitelju
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9,
- zainteresiranoj osobi sa sjedištem u
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Za točnost otkrivka – ovlaštena službenica:

Sanja Misirača